

ת"פ 57702/12/18 - מדינת ישראל נגד בר כהן - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 57702-12-18 מדינת ישראל נ' כהן
ת"פ 50171-12-18 (שלום תל אביב)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיון צדיק נגד	המאשימה
בר כהן - בעצמו	
ע"י ב"כ עו"ד אלעד גויגולד	הנאשם

גזר - דין

בהתאם להודאת הנאשם מיום 5.2.20 בעובדות כתב האישום המתוקן ומהטעמים המפורטים בגזר הדין, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מבוא

- בהכרעות דין מהיום ומיום 28.12.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:
- **בת"פ 57702-12-18** - בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב האישום הראשון").
לפי כתב האישום הראשון, ביום 10.7.18, ביום 16.7.18, ביום 25.7.18 וביום 26.6.18 שלח הנאשם למתלוננת מספר הודעות וכן התקשר אליה אך לא נענה. כל זאת בניגוד לצו הטרדה מאיימת שניתן במסגרת ה"ט (פ"ת) 59421-06-18.
- **בת"פ 50171-12-18** - בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").
לפי כתב האישום השני, בצהרי יום 22.11.18 עת יצאה המתלוננת לעבר הגן של אחיה הקטן, פנה אליה הנאשם באומרו "אני רק רוצה לדבר איתך אין לי שום דבר ביד, אני לא אפגע בך, תני לי רק לדבר איתך לא רוצה לחזור רק לדבר".
2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 7.9.20 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 25 ומתגורר בשכירות בתל אביב. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, אובחן כסובל מהיפראקטיביות ונטל טיפול תרופתי במשך מספר שנים. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בחיל השריון כחובש צבאי. הנאשם זכה באות מבצע "צוק איתן". לאחר שירותו הצבאי עבד בעבודות מזדמנות והחל לימודים אקדמיים בתחום ההנדסה, אך נאלץ לעזוב בשל קשיים כלכליים. החל מחודש ינואר 2019 עובד הנאשם כמחסנאי ברשת ציוד משרדי. הנאשם הכיר את המתלוננת דרך רשת חברתית בשנת 2017 ומערכת היחסים שלהם נמשכה כשנה. הנאשם תיאר קרבה ואהבה כלפי בת זוגו. לצד זאת, תיאר ריבים רבים, אך שלל אלימות. הנאשם התקשה לקבל את יוזמתה של המתלוננת להיפרד. אביו של הנאשם עבד ברשות שדות התעופה בתחום הביטחון, אמו עבדה כמורה, ושניהם היום בפנסיה. הנאשם תיאר קשרים משפחתיים טובים וקרובים, ואף שיתף את בני משפחתו בביצוע העבירות. הנאשם הכיר בהתנהגותו הפסולה, האובססיבית וחסרת רגישות. הנאשם מסר כי התנסה לראשונה בחומרים פסיכואקטיביים בגיל 18 בנסיבות חברתיות, אולם מאז שירותו הצבאי נגמל לחלוטין. הנאשם נשלח למספר בדיקות שתן אך לא התייצב.

לדברי המתלוננת, הנאשם גילה יחס אובססיבי כלפיה ואף התקשה לשמור על תנאי הצו. המתלוננת עודנה מתארת פחד מפניו של הנאשם, קשיים בשינה וחוסר מוגנות. לצד זאת, ציינה כי מאז הגשת התלונה הנאשם ניתק עמה כל קשר.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם התקשה להשלים עם רצונה של המתלוננת להיפרד, חש עלבון ודחייה והתקשה להכיל ולווסת את רגשותיו. כן עמד שירות המבחן על הקושי באי מסירת בדיקות שתן. עם זאת, שירות המבחן העריך, כי הנאשם נעדר דפוסי אישיות עבריינים, זוכה לתמיכת משפחתו, לוקח אחריות על מעשיו ומביע נכונות לקבל עזרה טיפולית. הנאשם הופנה למרכז "בית נועם". מכאן ביקש שירות המבחן דחייה לבחינת שיתוף הפעולה מצד הנאשם בהליך הטיפול.

4. בתסקיר משלים מיום 14.12.20 הוסיף שירות המבחן, כי גורמי הטיפול בבית נועם מסרו, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית ומביע מוטיבציה חיצונית בלבד לטיפול. ביום 26.10.20 נמצאו ממצאים קנאבינואידים בבדיקת שתן שערך, למרות שהנאשם שלל שימוש בסמים. הנאשם זומן לבדיקות שתן נוספות ולא התייצב. בהמשך הנאשם מסר כי הוא מתקשה להתחייב לטיפול אינטנסיבי והתנגד לשילובו בבית נועם במסלול ערב. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על כוחם המחייב של צווי בתי המשפט.

6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.

7. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו הרשעה אחת מבית הדין הצבאי; לפי תסקירי שירות המבחן, הנאשם הביע תחילה אמביוולנטיות ביחס להליך הטיפול. גם לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות, לא הסכים להשתלב בתהליך הטיפול שהוצע לו. הנאשם לא הגיע לחלק מבדיקות השתן ובאחת הבדיקות נמצאו שרידי סם. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות: הנאשם ביצע את העבירות על רקע פרידה מבת זוג שהיתה משמעותית מאוד עבורו. בסופו של דבר ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת כלפי שני הצדדים. בתקופת הצו שלח הנאשם ארבע הודעות טקסט בפרק זמן של חמישה עשר ימים וניסה לשוחח עם המתלוננת. אין מדובר בהודעות מאיימות והנאשם אך ניסה ליצור קשר עם המתלוננת.
10. לטענתו, בנסיבות העניין, מתחם העונש נע סביב מאסר על תנאי, לצד רכיבים נלווים.
11. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: מהתסקירים עולה שתפקודו של הנאשם חיובי בכל המישורים. הנאשם שירת שירות צבאי מלא כחובש והוא עובד למחייתו; העבירות בוצעו לפני כשנתיים וחצי והנאשם לא שב לבצע עבירות נוספות; הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, הלך למפגשים פרטניים, אולם לא הסכים להשתלב בבית נועם, בשל המחויבות הגבוהה הנדרשת לכך. בא כוח הנאשם הדגיש כי הטיפול בבית נועם מיועד לגברים שביצעו עבירות אלימות כלפי נשים, ואילו הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות אלימות; הנאשם והמתלוננת אינם עוד בקשר.
12. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי על הנאשם.
13. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי מעשיו היו תוצאה של שברון לב באהבה ראשונה וכי הוא מתחרט על מעשיו. עוד ציין, כי הוא עובד למחייתו ומתגורר בגפו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. תחילה עתר בא כוח הנאשם לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם. אולם בהמשך, לאחר צירוף כתב האישום הנוסף, לא עמד בא כוח הנאשם על טענה זו והנאשם הורשע, לפי הודאתו בשני התיקים שצורפו זה לזה.
15. הצדדים הסכימו כי יש לראות את שני כתבי האישומים כאירוע אחד ולקבוע עונש הולם אחד בגינו לפי מבחן הקשר ההדוק.
16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
17. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו ובטחונו של אדם והגנה על כוחם המחייב של צווי בית המשפט. הפגיעה בערכים החברתיים היא נמוכה. הנאשם אמנם הפר מספר פעמים את צו בית משפט שניתן במסגרת הליך של הטרדה מאיימת. אולם, פניותיו של הנאשם אל המתלוננת לא כללו עבירות נוספות. הנאשם ביצע את העבירות על רקע שברון לב ורצונו לחזור למתלוננת. גם אין מדובר בהודעות מאיימות.
18. מדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם כוללת בעיקר

עונשים הצופים פני עתיד (ראו למשל: ת"פ (רח') 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.20); ת"פ 28158-12-15 **מדינת ישראל נ' ששון** (31.1.17); ת"פ (ראשל"צ) 10682-10-16 **מדינת ישראל נ' כהן** (14.2.17); ת"פ (ראשל"צ) 4861-11-15 **מדינת ישראל נ' סייג** (29.12.16)).

19. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: ת"פ (חי') 22567-05-18 **מדינת ישראל נ' עבאס ואח'** ביחס לנאשם 6 (1.4.19); ת"פ (ת"א) 35418-08-14 מדינת ישראל נ' איסקוב (11.7.17) (ערעור שהוגש למחוזי ע"פ (ת"א) **לביא נ' מדינת ישראל** (25.1.18) (לא פורסם) - נדחה); ת"פ (ראשל"צ) 43817-08-16 מדינת ישראל נ' ציחוטסקי (4.7.17); ת"פ (ק"ג) 4136-01-17 מדינת ישראל נ' חוחאשוילי (26.4.17); ת"פ (ק"ג) 24047-03-14 מדינת ישראל נ' עזרא ואח' (7.11.16)).

20. השילוב בין העבירות כולל, אפוא, מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית. כאן המקום להעיר, כי התביעה לא הגישה פסיקה כלשהי לביסוס המתחם לו עתרה, וממילא ישנו קושי מובנה להתייחס למתחם זה.

21. בא כוח הנאשם הגיש פסיקה שעניינה בעבירות שאינן מתאימות למתחם ומכאן שאין מקום להכלילה במתחם (ראו: ת"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); ת"פ (פ"ת) 2653-11-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.9.19)).

22. לאור אמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, הבעת חרטה וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם שירת שירות צבאי מלא כחובש וקיבל אות מבצע "צוק איתן"; הנאשם עובד בעבודה מסודרת ומתגורר בגפו; הנאשם זוכה לתמיכה מצד משפחתו שהיא משפחה נורמטיבית ומתפקדת; הנאשם ביצע העבירות לפני כשלוש שנים ומאז לא שב לבצע עבירות נוספות; לחובתו של הנאשם הרשעה בתחום הסמים מבית הדין הצבאי (ע/ת1);

תסקירי שירות המבחן מלמדים על הקושי של הנאשם לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי. תחילה השתלב הנאשם בטיפול פרטי אולם הפסיקו. בהמשך, הביע נכונות חלקית לקחת חלק בהליך טיפולי והופנה למרכז "בית נועם". אולם, למרות ההזדמנות שניתנה לו, התנגד להשתלבות ב"בית נועם" בשל המחויבות הגבוהה הנדרשת לצורך כך. מהתסקירים גם עולה, כי הנאשם לא התייצב לחלק מבדיקות השתן ובאחת הבדיקות נמצאו שרידי סם. בסופו של דבר, בשל התנגדות הנאשם לטיפול שהוצע, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

24. יש להניח כי לו היה הנאשם נרתם להליך טיפולי, או אפילו מוסר בדיקות שתן עקביות ללא שרידי סם, ניתן היה להסתפק בעונש המצוי בתחתית המתחם למרות עברו של הנאשם. עם זאת, בהיעדר הליך שיקומי כלשהו ונוכח אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם בדיקות השתן, אין לכך מקום.

25. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו, יציבות תעסוקתית והיעדר עבר פלילי למעט הרשעה מבית הדין הצבאי, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר היעדר הירתמותו של הנאשם להליך הטיפולי, יש

להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. בקביעת משך המאסר לקחתי בחשבון את צורך שלא לפגוע באופן בלתי מידתי בפרנסתו.

26. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.2.21, נמצא הנאשם מתאם לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

27. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודש, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 7.4.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע;

ג. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1 - ל"ע, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 15.3.21 והיתרה עד ל-15 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, במעמד הצדדים.